

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/19/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 3110011224                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.05.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Milan Karabín            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:3110011224.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému R. L. pre pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. mája 2013 v Bratislave dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. augusta 2012 sp. zn. 23 To 63/2012 a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 2 T 88/2010 zo dňa 27. apríla 2012 uznal obžalovaného R. L. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistenom čase v období od roku 2002 do roku 2004 v mieste trvalého bydliska v obci M. M. na ul. A. č. XXX/X sexuálne zneužíval svoju nevlastnú dcéru M. J., nar. XX. W. XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti tým spôsobom, že ju v uvedenom období opakovane počas neprítomnosti matky dieťaťa H. R. viac ako 10-krát sexuálne obťažoval tým, že ju rukami pod tričkom chytil a hladkal na prsiach a taktiež ju chytil a hladkal rukami pod nohavičkami za nahý zadok,

2. v presne nezistenom čase v období od roku 2003 do roku 2008 v mieste trvalého bydliska v obci M. M. na ul. A. č. XXX/X sexuálne zneužíval svoju nevlastnú dcéru D.J., nar. XX. L. XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, kde počas neprítomnosti matky dieťaťa H. R. opakovane maloletú viac ako päťkrát sexuálne obťažoval, a to tým spôsobom, že ju v ktorejkoľvek izbe bytu rukami chytil v rozkroku pod pyžamom, pričom jedenkrát vnikol prstom do jej vagíny, hladkal ju v rozkroku, obchytával ju pod oblečením za prsia a v oblasti brucha, kde ju bozkával a taktiež ju bozkával v oblasti tváre.

Za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na

výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8 T 117/2009 zo dňa 18. mája 2010 s právoplatnosťou dňa 18. mája 2010 ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený R. L. a Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 23 To 63/2012 z 13. augusta 2012 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o zrušení skoršieho rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí.

Podľa § 322 odsek 3 Tr. por. obvinenému R. L., pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa, uložil podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 3, § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky a opieral ho o dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por.

Podľa generálneho prokurátora odvolací súd pri ukladaní trestu porušil ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák. v prospech obvineného, pretože skoršie odsúdenie obvineného L. nie je takej povahy, že sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a mal mu byť uložený súhrnný trest odňatia slobody a to dokonca za použitia tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), tak ako to správne vyhodnotil prvostupňový súd.

Tým, že sa odvolací súd nestotožnil s uložením súhrnného trestu a následne ukladal obvinenému trest za použitia ustanovenia § 36 písm. j/ Tr. zák., ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. o znížení hornej hranice trestnej sadzby, ktorá po tejto úprave predstavovala sadzbu od 7 rokov do 10 rokov a 4 mesiacov, a za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, hoci na to neboli splnené zákonom stanovené podmienky uvedené v ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák., porušil zákon a tým sú naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. zák.

Navyše pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sa odvolací súd podľa generálneho prokurátora nevyrovnal so všetkými zákonnými hľadiskami pre určenie výmery trestu odňatia slobody.

Generálny prokurátor vyčítal odvolaciemu súdu, že použitie moderačného ustanovenia dostatočne nezdôvodnil, keď len poukázal na rozpad manželstva, ktorý u obvineného viedol až k bezdomovstvu, čo neodôvodňuje mimoriadne zníženie trestu.

Podľa názoru generálneho prokurátora ani okolnosti prípadu, ani pomery páchatel'a neboli také, že by odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Uložený trest je preto neprimerane mierny.

Z týchto dôvodov generálny prokurátor navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por., z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v ustanovení § 42 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., § 50 ods. 5, ods. 6, ods. 7 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v prospech obvineného R. L. a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obvinený R. L. sa ani sám, ani prostredníctvom svojho obhajcu k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie generálneho prokurátora a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zjavné, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a h/ Tr. por., ako ich špecifikoval dovolateľ.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že by odvolací súd nemohol ako predbežnú otázku pri ukladaní trestu riešiť či predchádzajúce odsúdenie obvineného, vo vzťahu ku ktorému by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, je alebo nie je takého charakteru, že sa na neho hľadá ako keby nebol odsúdený, a podľa toho posúdiť, či prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, alebo naopak, ustanovenie o súhrnnom treste sa v zmysle § 42 ods. 3 Tr. zák. nepoužije, ak dospeje k záveru, že skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá, ako keby nebol odsúdený. Opačný názor je správny, to znamená, že každý súd pri ukladaní trestu, z hľadiska toho, či prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu, musí mať vyriešenú otázku, či skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá, ako keby nebol odsúdený. Buď musí mať k dispozícii rozhodnutie, na základe ktorého nastala fikcia neodsúdenia páchatel'a, alebo už nastala táto fikcia zo zákona, napr. pri odsúdení na podmienený trest odňatia slobody uplynutím lehôt uvedených v § 50 ods. 5 a 6 Tr. zák. a pokiaľ tieto lehoty neuplynuli, musí si danú otázku osvedčenia sa alebo neosvedčenia sa obvineného vyriešiť ako predbežnú ten súd, ktorý má uložiť do úvahy prichádzajúci súhrnný trest.

V predmetnom prípade krajský súd danú otázku správne vyriešil. Vo veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8 T 117/2009, v ktorej bol obvinený R. L. rozsudkom z 18. mája 2010 odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, so skúšobnou dobou 2 (dvoch) rokov, skúšobná doba uplynula 18. mája 2012 a v čase, keď krajský súd rozhodoval o treste, nenachádzalo sa ešte v uvedenom spise Okresného súdu Trenčín rozhodnutie o tom, či sa v priebehu skúšobnej doby obvinený osvedčil, preto musel krajský súd danú otázku vyriešiť sám ako predbežnú. Pokiaľ mal na základe dôkazov o sledovaní správania sa obvineného v skúšobnej dobe a odpisu registra trestov dostatok podkladov na to, aby mohol konštatovať, že sa obvinený osvedčil, čo z obsahu spisu je zjavné, jeho postupu nemožno nič vyčítať.

Súhrnný trest tak vzhľadom na ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák. neprichádzal do úvahy. Krajský súd tiež správne, s poukazom na odôvodnenie jeho rozhodnutia ukladal trest za použitia § 36 písm. j/ a § 38 Tr. zák. Na základe toho potom správne určil základnú trestnú sadzbu odňatia slobody.

Najvyšší súd považuje v konkrétnom prípade za opodstatnené aj použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, lebo použitie trestnej sadzby odňatia slobody v rozmedzí od 7 rokov do 10 rokov a 4 mesiacov by bolo s ohľadom na všetky okolnosti prípadu i pomery páchatel'a neprimerane prísne. Nejde len o jednotlivé okolnosti, ale o ich celkový súhrn. Zvýrazniť treba, že zásah do sexuálnej sféry poškodených, oproti iným vyskytujúcim sa prípadom, bol menej závažný a konanie obvineného neprekročilo rámec dotykov a ohmatávaní a nedochádzalo až k vlastnému sexuálnemu ukájaniu sa obvineného pred maloletými a ani z jeho zjavu to maloleté nebadali. Zrejme i to v podstate nespôsobilo vážnejšie psychické následky v emočnej oblasti poškodených. Vlastne také neboli ani konštatované a psychický vývin poškodených nebol narušený. Je dosť pochopiteľné, že to narušilo normálne vzťahy medzi manželmi, no treba brať do úvahy, že dosť citelne postihuje rozvrat manželstva samotný obvinený.

Krajský súd dostatočne zvažil aj v rámci mimoriadneho zníženia trestu všetky významné okolnosti pri výmere trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. V zmysle § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. bol limitovaný spodnou hranicou trestu odňatia slobody dva roky. Uložil obvinenému trest odňatia slobody nad touto sadzbou vo výmere dostatočne vystihujúcej všetky okolnosti prípadu i pomery páchatel'a.

Treba podotknúť, že ustanovenie § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. ako dovolací dôvod v konkrétnom prípade by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by vôbec nebolo možné použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a takúto nemožnosť najvyšší súd nezistil.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pokiaľ ho generálny prokurátor opieral o nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia spočívajúce v tom, že nesprávne bolo rozhodnuté o tom, že sa nemôže v danom prípade uložiť súhrnný trest, ako bolo vyššie uvedené, postup krajského súdu bol správny a taký dovolací dôvod nie je daný.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže v danom prípade bolo zrejmé, že dovolacie dôvody nie sú splnené, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.